Miercuri, 20 ianuarie 2021

P9_TA(2021)0013

Aplicarea Politicii de securitate și apărare comune – raport anual pe 2020

Rezoluția Parlamentului European din 20 ianuarie 2021 referitoare la aplicarea Politicii de securitate și apărare comune – raport anual pe 2020 (2020/2207(INI))

(2021/C 456/08)

Parlamentul European,

— având în vedere Tratatul de la Lisabona,

— având în vedere concluziile Consiliului European din 20 decembrie 2013, din 26 iunie 2015, din 15 decembrie 2016, din 22 iunie 2017, din 28 iunie 2018, din 14 decembrie 2018, din 20 iunie 2019, din 12 decembrie 2019 și din 21 iulie 2020,

— având în vedere concluziile Consiliului din 25 noiembrie 2013, din 18 noiembrie 2014, din 18 mai 2015, din 27 iunie 2016, din 14 noiembrie 2016, din 18 mai 2017, din 17 iulie 2017, din 25 iunie 2018, din 17 iunie 2019 și din 17 iunie 2020 privind politica de securitate și apărare comună,

— având în vedere concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, referitoare la instituirea unui pact privind PESC civilă,

— având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2018 privind femeile, pacea și securitatea,

— având în vedere concluziile Consiliului din 19 iunie 2017 referitoare la un cadru privind un răspuns diplomatic comun al UE la activitățile cibernetice răuvoitoare,

— având în vedere concluziile Consiliului privind tineretul, pacea și securitatea din 7 iunie 2018 și privind tineretul în acțiunea externă, din 5 iunie 2020,

— având în vedere Decizia (PESC) 2019/797 a Consiliului din 17 mai 2019 privind măsuri restrictive împotriva atacurilor cibernetice care reprezintă o amenințare la adresa Uniunii sau a statelor sale membre ([1]),

— având în vedere concluziile Consiliului din 10 decembrie 2019 privind eforturile complementare de sporire a rezilienței și de contracarare a amenințărilor hibride,

— având în vedere documentul intitulat „Viziune comună, acțiuni comune: o Europă mai puternică – o strategie globală pentru politica externă și de securitate a Uniunii Europene”, prezentat de Vicepreședinta Comisiei/Înalta Reprezentantă a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) la 28 iunie 2016,

— având în vedere comunicarea comună către Parlamentul European și Consiliu referitoare la Planul de acțiune privind mobilitatea militară din 28 martie 2018 (JOIN(2018)0005),

— având în vedere declarațiile comune din 8 iulie 2016 și 12 iulie 2018 ale președinților Consiliului European și Comisiei și a Secretarului General al NATO,

— având în vedere Carta Organizației Națiunilor Unite,

— având în vedere Actul final de la Helsinki din 1975 al Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (OSCE),

— având în vedere ansamblul comun de 42 de propuneri aprobate de Consiliul UE și de Consiliul NATO la 6 decembrie 2016 și rapoartele intermediare din 14 iunie 2017 și 5 decembrie 2017 privind punerea în aplicare a acestora, precum și noul ansamblu de 32 de propuneri aprobate de ambele Consilii la 5 decembrie 2017,

([1]) JO L 129 I, 17.5.2019, p. 13.

— având în vedere cel de-al cincilea raport din 16 iunie 2020 privind progresele înregistrate referitor la punerea în aplicare a setului comun de propuneri aprobat de Consiliile UE și NATO la 6 decembrie 2016 și la 5 decembrie 2017,

— având în vedere impactul enorm pe care ieșirea Regatului Unit din UE îl va avea asupra capabilităților de apărare potențiale ale UE, deoarece este una dintre cele mai eficace puteri militare europene,

— având în vedere invadarea ilegală a Crimeii și anexarea acesteia de către Rusia,

— având în vedere încălcarea de către Rusia a spațiului aerian și a frontierelor maritime ale statelor membre,

— având în vedere creșterea prezenței economice și militare a Chinei în țările mediteraneene și africane,

— având în vedere amenințarea pe care o reprezintă terorismul intern și cel extern, în primul rând din partea unor grupuri precum ISIS,

— având în vedere noile tehnologii, cum ar fi inteligența artificială, capacitățile spațiale și informatica cuantică, ce prezintă noi posibilități pentru umanitate, dar creează și noi probleme în materie de apărare și de politică externă, care necesită o strategie clară și un consens între aliați,

— având în vedere cel de-al doilea raport intermediar privind progresele înregistrate referitor la prioritățile UE-ONU în perioada 2019-2021 privind operațiunile de pace și gestionarea crizelor,

— având în vedere rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite 3212(1974), 32/15(1977), 33/15(1978), 34/30(1979), 37/253(1983),

— având în vedere rezoluțiile Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite (RCSONU) 353(1974), 361(1975), 367(1975), 458(1979), 541(1983), 550(1984), 649(1990), 716(1991), 750(1992), 774(1992), 789(1992), 889 (1993), 939(1994), 1032(1995), 1062(1996), 1250(1999), 2009(2011), 2095(2013) și 2174(2014),

— având în vedere obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite (ODD) și în special ODD 16, care vizează promovarea unor societăți pașnice și favorabile includerii pentru o dezvoltare durabilă,

— având în publicația ONU din iunie 2018 intitulată „Asigurarea viitorului nostru comun: o agendă pentru dezarmare”,

— având în vedere documentul de analiză nr. 09/2019 al Curții de Conturi Europene (CCE) privind apărarea europeană,

— având în vedere rezoluțiile sale din 14 decembrie 2016 ([2]), 13 decembrie 2017 ([3]), 12 decembrie 2018 ([4]) și 15 ianuarie 2020 ([5]) referitoare la punerea în aplicare a politicii externe și de securitate comune,

— având în vedere rezoluția sa din 13 iunie 2018 privind relațiile UE-NATO ([6]),

— având în vedere recomandarea sa adresată Consiliului și Vicepreședintelui Comisiei/Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) privind pregătirea procesului de reexaminare din 2020 a Tratatului de neproliferare nucleară (TNP), controlul armelor nucleare și opțiunile de dezarmare nucleară,

— având în vedere rezoluția sa din 17 septembrie 2020 privind exportul de arme: punerea în aplicare a Poziției comune 2008/944/PESC ([7]),

([2]) JO C 224, 27.6.2018, p. 50.
([3]) JO C 369, 11.10.2018, p. 36.
([4]) JO C 388, 13.11.2020, p. 91.
([5]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0008.
([6]) JO C 28, 27.1.2020, p. 49.
([7]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0224.

— având în vedere rezoluția sa din 14 februarie 2019 referitoare la viitorul Tratatului privind forțele nucleare cu rază medie de acțiune și la impactul asupra Uniunii Europene ([8]),

— având în vedere poziția sa din 18 aprilie 2019 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de înființare a Fondului european de apărare ([9]),

— având în vedere recomandarea sa adresată Consiliului referitoare la decizia de stabilire a unui Instrument european pentru pace ([10]),

— având în vedere rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la sistemele de arme autonome ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 23 iulie 2020 referitoare la concluziile reuniunii extraordinare a Consiliului European din 17-21 iulie 2020 ([12]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri externe (A9-0265/2020),

1. reamintește ambiția UE de a fi un actor global pentru pace și securitate și solicită ca acțiunile și politicile sale să urmărească menținerea păcii, securitatea, un multilateralism real, cooperarea, stabilitatea globală și să sprijine activ ordinea internațională guvernată de norme, dreptul internațional, drepturile omului și democrația, în conformitate cu principiile și valorile Cartei Organizației Națiunilor Unite și cu obiectivele prevăzute la articolul 21 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);

2. subliniază că, având în vedere actualele amenințări multidimensionale la adresa securității și stabilității globale, regionale și naționale cu care se confruntă UE într-un mediu extrem de multipolar și imprevizibil, cu puteri globale și regionale care acționează cu îndrăzneală și aflate în competiție și cu alianțe în schimbare, numai prin ponderea combinată a unei Uniuni Europene puternice și unite și a statelor sale membre, în strânsă cooperare cu democrațiile cu vederi apropiate vor putea actorii europeni să dezvolte o politică de securitate și apărare comună (PSAC) mai solidă pentru a juca un rol mai puternic și mai relevant pe scena internațională și pentru a contribui la pace, securitate umană, dezvoltare durabilă, prosperitate, libertate, respectarea drepturilor și valorilor fundamentale și a democrației;

3. constată că deteriorarea de durată a mediului strategic al Uniunii afectează în mod direct sau indirect securitatea statelor membre și a cetățenilor săi; subliniază că în acest mediu instabil și imprevizibil Uniunea și statele membre au de jucat împreună un rol mai important în asigurarea securității statelor sale membre, a cetățenilor și a valorilor lor în fața amenințărilor, riscurilor și problemelor multilaterale;

4. remarcă obiectivul Uniunii Europene de a dezvolta o autonomie strategică europeană, care este un obiectiv bazată pe capacitatea Uniunii de a evalua independent o situație de criză și de a lua decizii autonome, precum și pe capacitatea sa de a acționa autonom, atunci când circumstanțele o impun, pentru a-și apăra interesele și valorile, cu respectarea deplină a alianțelor și a partenerilor săi strategici, respectând în același timp principiul complementarității cu NATO;

5. îl invită pe VP/ÎR și Consiliul să ofere o definiție formalizată comună a autonomiei strategice și să definească foarte clar obiectivele, mijloacele și resursele pentru implementarea acesteia; consideră că capacitatea de a acționa autonom este pentru UE un mijloc important de a-și întări acțiunea multilaterală, de a o face mai puțin vulnerabilă la amenințările externe și de a fi un partener mai sigur într-o ordine multilaterală guvernată de norme;

6. consideră că pandemia de COVID-19 a demonstrat vulnerabilitatea UE și dependența sa de țări terțe; subliniază, prin urmare, nevoia și mai pregnantă de intensificare a eforturilor UE în direcția autonomiei strategice în acest context;

7. observă că au fost înregistrate unele progrese în punerea în practică a PSAC; salută faptul că UE își menține angajamentul de a-și spori prezența globală și capacitatea de a acționa ca promotor și furnizor de securitate la nivel mondial, inclusiv prin misiunile și operațiunile sale PSAC, cu scopul de a realiza pacea, stabilitatea, securitatea și prosperitatea durabile și de a soluționa conflictele din întreaga lume, în special în vecinătatea UE;

([8]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0130.
([9]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0430.
([10]) Texte adoptate, P8_TA(2019)0330.
([11]) JO C 433, 23.12.2019, p. 86.
([12]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0206.

8. salută anunțul VP/ÎR conform căruia, până la sfârșitul anului 2020, va fi prezentată o analiză a amenințărilor și problemelor comune, care va sta la baza discuțiilor cu statele membre și a elaborării Busolei strategice; remarcă faptul că Busola strategică va îmbunătăți și va ghida punerea în aplicare a nivelului de ambiție al UE, așa cum a fost stabilit în 2016, și va defini până cel târziu în 2022 o abordare strategică, scopuri și obiective specifice în cele patru domenii-cheie: gestionarea crizelor, reziliența, capacitățile și parteneriatele; subliniază că acest lucru este necesar, deoarece UE trebuie să elaboreze scenarii ilustrative pentru intervențiile militare și civile și să se pregătească bine la nivel operațional și politic; speră că Busola strategică, ca un prim pas către dezvoltarea unei capacități operaționale independente a UE, va deschide calea către o cultură strategică mai armonizată și va facilita astfel procesul decizional la nivelul Uniunii;

9. are în vedere prezentarea propriilor rapoarte și recomandări cu privire la domeniile-cheie ale Busolei strategice, pentru a asigura îndrumare și informații parlamentare, în conformitate cu principiile noastre instituționale democratice;

10. subliniază importanța geopolitică de prim ordin pentru Uniune a stabilității, securității și prosperității regionale sustenabile și a prevenirii proceselor destabilizatoare din vecinătatea sa, atât din est, cât și din sud și în regiunea arctică; subliniază rolul-cheie jucat de operațiunile EUFOR Althea și EULEX Kosovo în promovarea stabilității și securității prin întărirea rezilienței țărilor și promovarea consolidării capacităților într-o regiune de importanță strategică pentru UE; salută prelungirea mandatelor EULEX Kosovo și EUAM Ucraina și reamintește importanța implicării PSAC în Balcanii de Vest și în vecinătatea estică; încurajează o revizuire a misiunii PSAC EUAM Ucraina aflată în desfășurare pentru a stabili modul în care aceasta poate sprijini în continuare securitatea Ucrainei;

11. subliniază că, în ultimă instanță, instabilitatea din vecinătatea sudică a Europei, în special din Sahel, din Africa de Vest și din Cornul Africii, are un efect de propagare negativ în special asupra vecinătății sudice a UE și, prin urmare, reprezintă o problemă directă pentru gestionarea de către noi a frontierelor externe europene;

12. este îngrijorat de faptul că forțele militare ale Federației Ruse ocupă în continuare mari părți din Ucraina și din Georgia, încălcând dreptul internațional, că acestea sunt încă prezente în Republica Moldova și de faptul că Rusia continuă să destabilizeze pacea și securitatea în regiune; își exprimă îngrijorarea în legătură cu amploarea fără precedent a campaniilor de dezinformare sponsorizate de stat în vecinătatea estică; continuă să condamne intervenția militară a Rusiei și anexarea ilegală de către aceasta a Crimeii, precum și menținerea conflictului înghețat în Moldova; subliniază necesitatea unei poziții comune în ceea ce privește politica UE în acest context;

13. salută încetarea ostilităților în Nagorno-Karabah și în regiunea înconjurătoare; subliniază cu îngrijorare implicarea militară a țărilor terțe în conflict și mai ales rolul destabilizator și imixtiunea Turciei; solicită o anchetă internațională privind presupusa prezență a luptătorilor străini și utilizarea munițiilor cu dispersie și a bombelor cu fosfor; invită Uniunea Europeană și organismele internaționale să se asigure că nu există impunitate pentru crimele de război din Nagorno-Karabah și pentru utilizarea de arme interzise în conflictul din Nagorno-Karabah; insistă asupra necesității de a permite accesul ajutorului umanitar, de a continua fără întârziere schimbul de prizonieri și victime, precum și asupra necesității de a conserva patrimoniul cultural al regiunii Nagorno-Karabah;

14. își exprimă profunda îngrijorare în legătură cu recentele escaladări ale tensiunilor în unele potențiale puncte sensibile din regiunea indo-pacifică, precum frontiera disputată dintre India și China, Marea Chinei de Est și de Sud și Strâmtoarea Taiwanului, inclusiv numărul tot mai mare al manevrelor militare provocatoare ale Chinei care vizează Taiwanul; solicită tuturor părților în cauză să își soluționeze divergențele prin mijloace pașnice pentru a elimina tensiunile și a se abține de la a acționa unilateral pentru a schimba starea de fapt; subliniază importanța unei evoluții pașnice în Strâmtoarea Taiwan pentru menținerea păcii, stabilității și prosperității pentru China și Taiwan, precum și în regiunea Asia-Pacific, care continuă să aibă o importanță critică pentru interesele UE; solicită UE și statelor sale membre să își revizuiască politica privind angajamentul față de Taiwan și să colaboreze cu parteneri internaționali care împărtășesc aceleași opinii pentru a proteja Taiwanul democratic împotriva amenințărilor externe; își exprimă îngrijorarea cu privire la campania de dezinformare lansată de țări terțe rău-intenționate pentru a perturba eforturile depuse în combaterea pandemiei de COVID-19, împotriva democrațiilor din regiunea indo-pacifică, inclusiv a Taiwanului; invită UE și statele sale membre să sprijine participarea semnificativă și pragmatică a Taiwanului ca observator la reuniunile, mecanismele și activitățile Organizației Mondiale a Sănătății (OMS), pentru a combate împreună criza mondială de sănătate publică;

15. este extrem de preocupat de activitățile ilegale și amenințările Turciei cu acțiuni militare împotriva statelor membre în Mediterana de Est și le condamnă cu fermitate; constată cu îngrijorare că acțiunile unilaterale ale Turciei, în ciuda eforturilor de dezamorsare, încalcă dreptul internațional și afectează direct suveranitatea unor state membre; reiterează

disponibilitatea Uniunii de a utiliza toate instrumentele și opțiunile aflate la dispoziția sa, inclusiv în conformitate cu articolul 29 din TUE și cu articolul 215 din TFUE, pentru a-și apăra interesele, precum și pe cele ale statelor sale membre; reamintește concluziile recente ale Consiliului privind Mediterana de Est și solicită o nouă strategie cuprinzătoare UE-Turcia;

16. subliniază că accesul la apă potabilă sigură poate duce la conflicte grave; accentuează că Uniunea Europeană trebuie să elaboreze o strategie politică pentru a facilita soluții în aceste zone cu un mare potențial de destabilizare, încurajând totodată țările aflate în cele mai importante zone ale conflictului pentru apă să semneze Convenția de la Helsinki privind apa din 1992, completată la New York în 1997 cu privire la protejarea și utilizarea căilor navigabile transfrontaliere și ale lacurilor internaționale;

Consolidarea ambițiilor Uniunii Europene: întărirea eficacității misiunilor și operațiunilor PSAC într-un mediu imprevizibil și destabilizat

17. consideră că PSAC se bazează în primul rând pe capacitatea Uniunii de a desfășura misiuni și operațiuni civile și militare în situații de criză care afectează securitatea Uniunii și a statelor sale membre sau care necesită o intervenție internațională în conformitate cu dreptul internațional și cu Carta și rezoluțiile ONU; constată că Uniunea desfășoară în prezent 11 misiuni civile și șase militare, iar dintre cele din urmă, trei sunt misiuni executive (ATALANTA, EUNAVFOR MED IRINI, EUFOR ALTHEA), iar trei sunt misiuni neexecutive (EUTM Mali, EUTM Somalia, EUTM RCA); reamintește că mandatele misiunilor PSAC vizează, printre altele, promovarea reformei sectorului de securitate, continuarea reformei justiției și îmbunătățirea instruirii armatei și poliției; recomandă efectuarea unei evaluări adecvate și periodice a misiunilor și operațiunilor pentru a identifica domeniile în care eficacitatea acestora ar putea crește și mai mult; subliniază că este important ca misiunile să fie desfășurate mai rapid, mai flexibil și mai coerent;

18. observă că, din nefericire, continuă să existe o lipsă de voință politică a unor state membre de a participa, într-un mod semnificativ și credibil, la misiunile și operațiile PSAC; subliniază că este important ca misiunile și operațiunile să devină mai solide, atât în ceea ce privește resursele umane, cât și mandatele; invită statele membre să sporească contribuția forțelor și a activelor la toate misiunile și operațiunile PSAC, mai ales eliminând deficiențele existente, întrucât chestiunea finanțării misiunilor și operațiunilor PSAC este esențială pentru sustenabilitatea acestora, în special în perioade de criză, precum și ținând cont de potențialele tensiuni și conflicte în creștere; subliniază că bugetul PSAC nu ar trebui subminat;

19. subliniază că participarea femeilor la misiunile PSAC contribuie la eficacitatea misiunii și este un factor determinant al credibilității UE ca promotoare a drepturilor egale între femei și bărbați în întreaga lume; solicită ca chestiunile legate de gen să fie cu adevărat integrate în formularea PSAC, în special prin asigurarea unui mai bun echilibru între femei și bărbați în rândul personalului și conducerii misiunilor și operațiunilor PSAC și printr-o formare specifică a personalului desfășurat; salută faptul că toate misiunile PSAC civile au numit în prezent un consilier pe probleme de egalitate între femei și bărbați și solicită misiunilor PSAC militare să procedeze la fel; încurajează statele membre să propună femei care să candideze pentru posturile vacante existente; solicită ca întreg personalul militar și civil dislocat de UE să fie suficient instruit cu privire la egalitatea de gen și la punerea în aplicare a Rezoluției 1325 a Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite privind femeile, pacea și securitatea, în special cu privire la modul de a integra perspectiva de gen în misiunile lor; regretă că numărul femeilor care lucrează în misiunile PSAC și mai ales în operațiunile militare rămâne foarte scăzut; îndeamnă Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) să promoveze necesitatea unui obiectiv concret și a unui angajament politic de creștere a numărului de femei în misiunile și operațiunile UE de gestionare a crizelor; îndeamnă statele membre să analizeze modalități de îmbunătățire a politicilor de recrutare și de retenție și să promoveze participarea femeilor la misiunile de consolidare și de menținere a păcii; subliniază că trebuie inclusă o nouă linie în bugetul UE din care să se finanțeze posturile de consilieri pentru problematica de gen din cadrul misiunilor militare ale PSAC;

20. subliniază angajarea globală a Uniunii în Sahel și în Cornul Africii prin șase misiuni civile (EUCAP Mali, EUCAP Niger, EUCAP Somalia) și militare (EUTM Mali, EUTM Somalia, EUNAVFOR ATALANTA, EUNAVFOR MED IRINI);

21. remarcă faptul că operațiunile militare din cadrul PSAC au tot mai mult tendința de a se concentra asupra misiunilor de instruire a forțelor armate (misiunile de instruire ale UE), fără a avea o dimensiune executivă; consideră că, fără a afecta dimensiunea neexecutivă a acestor misiuni, mandatul ar trebui să fie mai extins pentru a permite consilierilor europeni să verifice, cât mai aproape de locul de desfășurare, dacă programul de instruire a fost bine pus în aplicare și este aliniat pe

deplin nevoilor operaționale reale ale forțelor armate locale; observă că aceasta ar permite și o mai bună prevenire a gestionării necorespunzătoare și a abuzurilor odată ce forțele instruite sunt dislocate pe teren; accentuează faptul că această situație este specifică mai ales misiunii EUTM Mali, în cadrul căreia forțele armate din Mali (FAMA) sunt dislocate în zone foarte diferite și dificile, ceea ce face necesară supravegherea modului în care instruirea europeană este pusă efectiv în practică;

22. subliniază că doar câteva misiuni PSAC oferă formare în materie de hărțuire sexuală sau pe criterii de gen și invită SEAE și statele membre să ofere formare obligatorie pentru a combate aceste forme de hărțuire în toate misiunile și operațiunile internaționale și să garanteze protecția efectivă a victimelor și avertizorilor; solicită o actualizare a standardelor generale de conduită modernizate pentru misiunile și operațiile PSAC, pentru a include principiul toleranței zero față de inacțiunea liderilor și administratorilor UE în ceea ce privește violența sexuală și violența de gen;

23. salută concluziile Consiliului din 12 octombrie 2020 privind operațiunea EUFOR Althea și disponibilitatea de a continua mandatul operației pentru a sprijini autoritățile din Bosnia și Herțegovina să păstreze siguranța și securitatea în temeiul unei autorizații reînnoite a ONU; recunoaște provocările pe care le prezintă pandemia de COVID-19 și felicită personalul din cadrul misiunilor pentru faptul că a rămas complet operațional în această perioadă;

24. ia act de faptul că situația Somaliei în domeniul securității este foarte îngrijorătoare și că aceasta constituie un vector de destabilizare pe teritoriul întregului Corn al Africii și nu numai; consideră, în această privință, că întărirea componentei consultative a structurilor de comandă ale EUTM Somalia ar permite exercitarea unei influențe semnificative asupra desfășurării operațiunilor în cadrul dispozitivului multilateral de asistență militară;

25. încurajează eforturile făcute în procesul de regionalizare care a fost lansat prin celula regională de consiliere și coordonare și decizia Consiliului din 12 februarie 2019 de a începe a doua fază a acestuia, consolidând astfel abordarea regională a UE în Sahel, mai ales în EUTM Mali prin extinderea razei sale de acțiune la țările G5 din regiunea Sahelului, cu scopul de crește eficacitatea și operaționalitatea acțiunii UE pe teritoriile acestora, și de a sprijini cooperarea transfrontalieră, crescând astfel eficacitatea activității misiunilor EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger și EUTM Mali; solicită schimbarea denumirii misiunii în EUTM Sahel; constată că coerența și cooperarea în materie de securitate cu țările africane sunt esențiale pentru realizarea stabilității și a dezvoltării pe termen lung a continentului; consideră că regionalizarea abordării PSAC în Sahel este relevantă, dar necesită o organizare mai clară a misiunilor PSAC civile și militare deja existente, a actorilor locali și a altor organizații internaționale (de exemplu, misiunea de menținere a păcii MINUSMA a Organizației Națiunilor Unite și operațiunea Barkhane a armatei franceze) pentru a asigura sinergia operațională și eforturi coordonate la nivelul Uniunii;

26. este îngrijorat de campania de dezinformare continuă îndreptată împotriva UE în Republica Centrafricană; invită VP/ÎR să ia măsuri pentru a identifica în mod eficient originea campaniei de dezinformare și pentru a contracara astfel de atacuri; salută lansarea EUAM RCA cu scopul de a sprijini reforma sectorului securității în Republica Centrafricană, precum și prelungirea mandatului EUTM RCA; consideră că Uniunea trebuie să își îmbunătățească rapid și efectiv capacitățile de a furniza echipament, pe lângă instruirea asigurată în cadrul misiunilor EUCAP și EUTM; observă că crearea Instrumentului european pentru pace ar asigura o abordare cuprinzătoare a consolidării capacităților forțelor noastre partenere; subliniază că actori străini care acționează cu îndrăzneală, prezenți și activi, care nu împărtășesc neapărat aceleași principii etice ca Uniunea și statele sale membre, umplu vidul de capacități și sunt implicați în echiparea acestor forțe, în absența totală a respectării statului de drept și a standardelor internaționale;

27. este profund îngrijorat de deteriorarea securității și a situației umanitare în regiunea Sahel, unde terorismul exercită o presiune crescândă asupra țărilor din Grupul Sahel G5 și asupra vecinătății lor, accentuând tensiunile politice, etnice și religioase locale; subliniază, în acest sens, importanța sprijinului acordat de misiunile și operațiunile UE în Sahel; reamintește că este esențial să se mențină investiția pe termen lung a comunității internaționale pentru a colabora în vederea asigurării securității și a stabilității în Mali și în Sahel; salută reluarea activităților misiunilor și operațiunilor UE în Mali;

28. solicită o abordare nouă la nivel operațional a reformei sectorului securității, a asistenței pentru securitate și a consolidării capacităților militare care să încorporeze experiența dobândită în special în Mali și care să pună accentul (a) pe controlul democratic al tuturor forțelor de securitate, inclusiv al forțelor armate, (b) pe guvernanța democratică și transparentă a sectorului, (c) pe monitorizarea sistematică a conformității depline și stricte a tuturor actorilor cu legislația internațională a drepturilor omului și cu dreptul internațional umanitar și (d) pe mecanisme clare de suspendare sau de retragere în cazul impunității și al încălcărilor continue;

29. observă îmbunătățirea coordonării între misiunile civile și cele militare în trei țări: Mali, Republica Centrafricană și Somalia; salută eforturile coordonate ale misiunii UE de consolidare a capacităților în Somalia (EUCAP Somalia) și ale EUTM Somalia pentru a însoți apropierea operațională dintre poliția somaleză și armata somaleză în zonele eliberate de sub influența Al Shabaab; subliniază că abordarea integrată a instrumentelor, a instrumentelor bugetare și a actorilor în EUAM CAR și în EUTM CAR ar trebui să fie repetate, în cazurile relevante, în alte misiuni și operații PSAC;

30. salută lansarea Operațiunii EUNAVFOR MED Irini, care are ca obiectiv să contribuie la instaurarea păcii, a securității și a stabilității sustenabile prin sprijinirea punerii în aplicare a embargoului asupra armelor impus Libiei, în conformitate cu RCSONU 2526 (2020), precum și instruirea pazei de coastă libiene și întreruperea traficului de persoane; invită expres statele membre să aloce de urgență mijloacele de informații, de supraveghere, de recunoaștere și de poliție navală necesare pentru a întări capacitățile operațiunii Irini și încurajează o cooperare mai strânsă cu operațiunea maritimă Sea Guardian a NATO, aflată în desfășurare, precum și cooperarea cu parteneri regionali; reamintește obligațiile internaționale privind operațiunile de căutare și salvare pe mare; îl invită pe VP/ÎR să utilizeze pe deplin activele UE în acest domeniu, îndeosebi Centrul Satelitar al UE și Centrul de situații și de analiză a informațiilor al UE; salută progresele înregistrate în prezent în direcția stabilizării situației din Libia și invită UE să își asume un rol activ în procesul de mediere, astfel încât să contribuie la crearea bazelor necesare pentru o Libie pașnică, stabilă și democratică;

31. ia act de decizia Consiliului din 20 iunie 2020 de a prelungi mandatele a trei dintre misiunile sale civile din cadrul PSAC: Misiunea de asistență a Uniunii Europene pentru gestionarea integrată a frontierelor în Libia (EUBAM Libia), Misiunea de asistență la frontieră a Uniunii Europene pentru punctul de trecere Rafah (EUBAM Rafah) și Misiunea de poliție a Uniunii Europene pentru teritoriile palestiniene (EUPOL COPPS);

32. invită la continuarea dezvoltării și întăririi structurilor decizionale civile și militare ale UE, precum și a structurilor de comandă și control, garantând în același timp lanțuri de comandă militare și civile separate;

33. ia act de faptul că revizuirea strategică a Capacității militare de planificare și conducere (MPCC) urmează să fie inițiată în 2020; având în vedere impactul acestei reexaminări asupra planificării, comenzii și controlului misiunilor și operațiunilor militare, îl invită pe VP/ÎR să informeze Parlamentul în timp util cu privire la opțiunile disponibile și alese; reiterează că UE are nevoie de o structură de comandă militară permanentă și completă pentru a putea să acționeze în mod autonom și, prin urmare, invită Consiliul să pună în aplicare o astfel de structură;

34. ia act de progresul general și de eforturile depuse în punerea în aplicare a pactului privind PSAC civilă, care are scopul de a face PSAC civilă mai capabilă, mai eficace, mai flexibilă și mai receptivă, atât la nivel național, prin elaborarea și punerea în practică a planurilor naționale de punere în aplicare, pentru a spori contribuțiile naționale la PSAC civilă, cât și la nivelul UE prin elaborarea unui plan comun de acțiune; solicită punerea în aplicare deplină a pactului privind PSAC civilă până la începutul verii anului 2023; observă problemele în materie de capabilități cu care se confruntă PSAC civilă în privința disponibilității unui număr suficient de agenți de poliție, de judecători, de procurori, precum și de alți experți în justiție și în sectorul securității civile; consideră că UE trebuie să continue evaluarea cuprinzătoare pe care o face misiunilor civile EUCAP Sahel Mali, EUCAP Sahel Niger, EUCAP Somalia și EUAM RCA din punctul de vedere al mandatului, al bugetului și al resurselor umane pentru ca acestea să devină pe deplin operaționale și eficace; invită statele membre să prezinte o evaluare anuală detaliată care să inventarieze progresele înregistrate în punerea în aplicare a pactului privind PSAC civilă; îi invită pe toți actorii relevanți să intensifice cooperarea și să crească sinergiile dintre misiunile civile și militare desfășurate în același teatru de operații, în special în ceea ce privește mobilitatea și infrastructurile digitale securizate; salută crearea Centrului de excelență pentru gestionarea civilă a crizelor care a fost deschis în septembrie 2020 și încurajează statele membre să participe plenar la activitatea acestuia;

35. salută continuitatea și menținerea prezenței misiunilor și operațiunilor PSAC, în pofida mediului foarte dificil cauzat de pandemia de COVID-19 și a impactului acesteia; îndeamnă ca bugetul, resursele planificarea și dotarea misiunilor și operațiunilor PSAC să fie evaluate și ajustate în funcție de învățămintele trase de pe urma pandemiei de COVID-19 pentru a garanta că eficacitatea operațională este păstrată; subliniază că este important ca UE să analizeze ce s-ar putea face mai mult pentru a reduce la minimum și a gestiona riscul de infectare a personalului; își exprimă îngrijorarea profundă cu privire la amplificarea negativă a impactului pandemiei de COVID-19 asupra crizelor existente și consideră că este imperativ

ca UE să împiedice pandemia de COVID-19 să afecteze mulți ani de progrese în consolidarea păcii; este îngrijorat de valul de dezinformare, în special împotriva misiunilor și operațiunilor PSAC, în contextul pandemiei de COVID-19; subliniază necesitatea ca UE să își consolideze instrumentele de comunicare strategică și diplomația publică, în special în țările în care se desfășoară misiunile și operațiunile PSAC;

36. recunoaște contribuția misiunilor civile și militare din cadrul PSAC la menținerea păcii, a stabilității, la întărirea securității internaționale și la sprijinirea țărilor beneficiare în combaterea terorismului; îndeamnă UE să își întărească capacitățile instituționale de prevenire a conflictelor și de mediere; solicită o abordare mai activă în rezolvarea conflictelor de lungă durată din imediata vecinătate a UE; solicită abordări sensibile la conflicte și care pun accentul pe oameni, care să plaseze securitatea umană și drepturile omului în centrul implicării UE;

37. consideră că UE trebuie să își concentreze eforturile asupra misiunilor și operațiunilor care conferă cea mai mare valoare adăugată; prin urmare, ar saluta reflecția asupra relevanței și eficienței anumitor misiuni;

38. solicită adoptarea și punerea în aplicare rapide a Instrumentului european pentru pace, care vizează creșterea eficacității misiunilor UE, sprijinirea partenerilor săi și contribuția la operațiunile în sprijinul păcii; subliniază că acest instrument ar finanța o parte din costurile activităților de apărare ale UE, inclusiv costurile comune ale operațiunilor militare PSAC și cele legate de consolidarea capacităților militare a partenerilor din țările în care UE intervine și, prin urmare, ar trebui să dispună de un buget suficient de mare pentru a gestiona eficient actualele probleme legate de instruire, operațiuni, misiuni, proiecte și echipamente militare, inclusiv arme, muniții și transport, cu respectarea deplină a celor opt criterii ale poziției comune, a drepturilor internaționale ale omului și a dreptului internațional umanitar, și să aibă dispoziții efective privind transparența, așa cum au fost acestea enumerate în recomandarea sa din 28 martie 2019 referitoare la crearea Instrumentului european pentru pace; reamintește necesitatea de a efectua evaluări ex-ante aprofundate ale riscurilor și de a monitoriza îndeaproape utilizarea lor de către țările beneficiare, în special în regiunile afectate de o volatilitate ridicată a peisajului politic și de o mare permeabilitate a frontierelor naționale, precum și de a stabili garanții necesare la nivelul UE pentru a preveni preluarea acestor arme de către grupările teroriste și alți actori ostili;

39. salută anunțul din scrisoarea de intenție referitoare la starea Uniunii din 2020 cu privire la o comunicare comună privind o abordare strategică a sprijinului pentru dezarmarea, demobilizarea și reintegrarea în 2021 a foștilor combatanți, ca o revizuire oportună a Conceptului UE de sprijinire a dezarmării, demobilizării și reintegrării (DDR) din 2006; subliniază importanța reformei sectorului de securitate ca prioritate, în special pentru misiunile noastre PSAC civile, care ar trebui să aibă ca obiectiv principal aplicarea abordării de securitate umană; subliniază că noua abordare strategică a DDR trebuie să asigure consecvența între instrumentele PSAC și ajutorul UE pentru dezvoltare;

Dezvoltarea unor capacități eficace ale PSAC

40. salută inițiativele UE de dezvoltare a capabilităților, cum ar fi CARD, cooperarea structurată permanentă și viitorul Fond european de apărare (FEA) și programele sale precursoare PADR și EDIDP, întrucât acestea pot contribui la creșterea coerenței, coordonării, interoperabilității în punerea în aplicare a PSAC și la facilitarea îndeplinirii misiunilor de tip Petersberg și la întărirea solidarității, a coeziunii, a rezilienței și a autonomiei strategice a Uniunii;

41. recunoaște că integrarea în inițiativele UE de dezvoltare a capabilităților și participarea semnificativă a mai multor state membre la proiectele majore de apărare europeană care se desfășoară în prezent pe o bază aproape exclusiv bilaterală (și anume FCAS și MGCS) sunt de o importanță critică pentru succesul procesului de integrare europeană în domeniul apărării și ar conferi o valoare adăugată clară eforturilor europene către o cooperare intensificată, integrarea în domeniul apărării și interoperabilitate în beneficiul misiunilor și operațiunilor PSAC;

42. observă că este esențial să crească coerența, incluziunea, coordonarea și consecvența tuturor instrumentelor și inițiativelor UE de planificare și dezvoltare în domeniul apărării, astfel încât acestea să creeze sinergii semnificative și să se consolideze reciproc, să evite dublările, să asigure o utilizare eficientă și strategică a resurselor, să asigure interoperabilitate și să faciliteze desfășurarea rapidă;

43. invită statele membre să își crească cheltuielile pentru apărare și să vizeze un obiectiv de 2 % din PIB;

44. salută acordul convenit privind Regulamentul FEA și solicită adoptarea și crearea rapidă a FEA, care va gestiona și accelera prioritățile de dezvoltare a capabilităților de apărare agreate în comun în domeniile aerian, terestru, maritim și cibernetic și va promova astfel capacitatea UE de a acționa ca actor global și ca furnizor internațional de securitate; invită statele membre, Consiliul și Comisia să asigure o finanțare adecvată a FEA și să se concentreze asupra proiectelor structurale cu valoare adăugată ridicată, facilitând astfel cooperarea industrială între statele membre și consolidarea unei baze industriale și tehnologice de apărare europene (EDTIB) puternice, consolidând capacitățile tehnice, industriale și strategice pentru a întări capacitatea UE de a produce și de a dispune de capabilități militare în mod autonom și de a menține autonomia tehnologică a Europei pe termen lung; încurajează inițiativele privind capabilitățile de apărare care facilitează implicarea întreprinderilor mici și mijlocii;

45. atrage atenția asupra caracterului extrem de sensibil și strategic al cercetării în domeniul apărării și asupra necesității de a reglementa accesul entităților controlate de părți terțe din afara UE la proiectele finanțate prin FEA, astfel încât să fie în concordanță cu obiectivul autonomiei strategice a UE; subliniază că participarea țărilor terțe la FEA, în anumite cazuri speciale și excepționale, atunci când conferă valoare adăugată tehnologică și operațională certă anumitor proiecte, ar trebui să se desfășoare pe baza unei reciprocități efective, nu ar trebui să submineze interesele de securitate ale UE și obiectivele FEA și trebuie să fie monitorizată în strictă conformitate cu normele prevăzute în propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Fondului european de apărare (COM(2018)0476), precum menținerea proprietății intelectuale în UE;

46. salută reexaminarea strategică a primei faze a PESCO până la sfârșitul anului 2020, inclusiv prezentarea de informații cu privire la progresele programului, și identificarea dispozițiilor necesare pentru a face ca PESCO să fie mai eficient și mai orientat către atingerea obiectivelor; consideră că PESCO este un instrument care contribuie la întărirea cooperării sustenabile și eficiente și a integrării în materie de apărare a UE prin îmbunătățirea capabilităților de apărare și de interoperabilitate ale statelor membre participante, îndeosebi din punctul de vedere al disponibilității, flexibilității și capacității de desfășurare a forțelor; reamintește că proiectele PESCO ar trebui să contribuie la creșterea la maximum a eficacității cheltuielilor pentru apărare; consideră că PESCO ar trebui să fie utilizată ca instrument complementar pentru atingerea obiectivelor UE și să contribuie la obiectivele NATO; salută recenta adoptare a deciziei privind participarea țărilor terțe la PESCO, deși observă că orice astfel de participare la proiecte individuale PESCO trebuie să confere valoare adăugată statelor membre ale UE și proiectelor și să contribuie la consolidarea PESCO și a PSAC și la îndeplinirea unor angajamente mai exigente, sub rezerva unor condiții politice, materiale și legale foarte stricte și pe baza unei reciprocități stabilite și efective;

47. invită statele membre participante să dea dovadă de angajament politic deplin, de eforturi și de ambiție strategică, să ofere resursele necesare și să îndeplinească angajamentele comune ambițioase și obligatorii asupra cărora au convenit, garantând în același timp progrese concrete în punerea în aplicare rapidă și eficace a actualelor proiecte PESCO; subliniază că proiectele din primul val sunt în principal proiecte de consolidare a capacităților, care implică cât mai multe state membre posibil, și că natura incluzivă a proiectelor PESCO nu ar trebui să conducă la participarea statelor membre la atenuarea ambițiilor lor; este îngrijorat că lacunele și deficiențele critice în materie de capabilități, așa cum sunt identificate prin procesul privind obiectivul global prin planul de dezvoltare a capacităților (CDP) și prin procesul anual coordonat de revizuire privind apărarea (CARD), nu vor fi eliminate adecvat sau total în vederea desfășurării de operațiuni militare reușite; recomandă efectuarea unei revizuiri a celor 47 de proiecte PESCO actuale pentru a verifica progresele înregistrate și pentru a identifica proiectele care ar putea fi grupate, la latitudinea statelor membre participante; încurajează statele membre participante să se concentreze asupra proiectelor PESCO care aduc o valoare adăugată reală, cu un accent operațional mai mare, beneficii reciproce și factori strategici pentru Uniune, precum și asupra celor cu o dimensiune strategică care vizează amenințările viitoare la adresa securității; încurajează cu fermitate statele membre, ca parte din reforma sistemului grupării tactice (GT) a UE, să analizeze posibilitățile de includere a acestui sistem în cadrul PESCO, pentru a crește capacitatea sa operațională, modularitatea și rapiditatea sa, prin instituirea unor unități multinaționale permanente consacrate desfășurării misiunilor militare, așa cum se specifică la articolul 43 din TUE, și creșterii capacității UE de a conduce operațiuni solide de gestionare a crizelor;

Întărirea cooperării cu partenerii strategici

48. salută progresele înregistrate în ceea ce privește cooperarea UE-NATO după declarația comună de la Varșovia din 2016; salută progresele înregistrate în punerea în aplicare a ansamblului comun de propuneri din 2016 și 2017, în special intensificarea dialogului politic UE-NATO la toate nivelurile, precum și a dialogului structurat privind mobilitatea militară, a eforturilor de a asigura o mai mare coerență între procesele respective de planificare a apărării și intensificarea cooperării

mai strânse în domeniul securității și apărării cibernetice și în combaterea amenințărilor hibride și a campaniilor de dezinformare; ia act de intensitatea cooperării dintre NATO și UE în ceea ce privește asistarea autorităților civile pentru limitarea și stoparea răspândirii pandemiei de COVID-19; invită UE și NATO să întărească în continuare cooperarea prin care acestea se consolidează reciproc, inclusiv cooperarea dintre misiuni și operațiuni, și să își aprofundeze parteneriatul strategic; subliniază importanța consolidării în continuare a parteneriatului UE-NATO în domeniul mobilității militare; subliniază că este important să se organizeze și să se desfășoare activități de formare și exerciții comune între forțele armate europene, precum și exerciții paralele și coordonate între UE și NATO;

49. salută, în acest sens, operațiunea Atlantic Resolve și prezența avansată întărită a NATO pe continentul european și recunoaște importanța trupelor NATO în efortul de a descuraja alte acte de agresiune din partea Rusiei și de a oferi un sprijin esențial în cazul unui conflict;

50. reamintește că NATO rămâne piatra de temelie a apărării colective pentru acele state membre care sunt, de asemenea, membre ale Organizației Tratatului Atlanticului de Nord, după cum se afirmă în mod explicit în TFUE; consideră că cooperarea dintre UE și NATO trebuie să fie complementară și să țină seama pe deplin de particularitățile și rolurile fiecăreia dintre cele două instituții și nu trebuie să dubleze sau să înlocuiască fără necesitate structurile existente; reamintește că cooperarea în domeniul apărării este unul dintre pilonii cooperării transatlantice și are în continuare o importanță capitală pentru asigurarea reciprocă a securității țărilor aliate și partenere; reiterează, prin urmare, necesitatea unor relații mai strânse; reamintește că, în temeiul principiului „unui singur ansamblu de forțe”, dezvoltarea capacităților de apărare ale UE nu reprezintă o amenințare de concurență la adresa alianței și va aduce beneficii țărilor care fac parte atât din PSAC, cât și din NATO; reamintește, de asemenea, că o cooperare mai eficace în materie de securitate și apărare în cadrul UE trebuie văzută ca un factor care întărește pilonul european al NATO și ca asumarea de către UE a unui rol mai important în asigurarea propriei securități; consideră că inițiativele în materie de capabilități ar trebui să asigure interoperabilitatea cu aliații și să faciliteze o desfășurare rapidă; ia act cu îngrijorare de faptul că unele divergențe au subminat solidaritatea alianței după acțiunile desfășurate de Turcia în partea de est a Mării Mediterane;

51. subliniază necesitatea consolidării statutului UE de garant al securității în domeniul maritim, a rezilienței UE și a statelor membre la situații de criză în apele lor teritoriale, precum și importanța unei strategii maritime coerente pentru combaterea actorilor nestatali ilegali care acționează pe mare; consideră că trebuie armonizate regulile de intervenție și normele pentru echipamente și trebuie îmbunătățită formarea personalului, pentru a putea fi desfășurate acțiuni coordonate și unitare în cadrul operațiunilor europene și internaționale sau în cazul unor crize, evenimente și incidente pe mare; subliniază că UE și NATO trebuie să coopereze pentru a putea trata împreună și în mod eficace amenințările la adresa securității maritime, precum criminalitatea transfrontalieră și cea organizată, inclusiv rețelele de criminalitate organizată care facilitează traficul de persoane, de arme și de droguri, contrabanda și pirateria maritimă;

52. sprijină cu fermitate Parteneriatul strategic dintre UE și ONU în domeniul gestionării crizelor și al menținerii păcii de către autoritățile civile, polițienești și militare; salută progresele înregistrate în punerea în aplicare a celor opt priorități UE-ONU identificate și convenite pentru perioada 2019-2021 privind operațiunile de pace și gestionarea crizelor; îndeamnă statele membre să contribuie mai mult la acțiunile ONU de menținere a păcii și face apel la instituțiile UE să ofere asistență în acest sens; observă că s-au înregistrat unele progrese în ceea ce privește întărirea cooperării dintre misiunile și operațiunile pe teren (în special prin semnarea la 29 septembrie 2020 a Acordului-cadrul dintre UE și ONU privind asigurarea unui sprijin reciproc în contextul misiunilor și operațiunilor respective întreprinse de acestea pe teren), Agenda privind femeile, pacea și securitatea (WPS), care contribuie la punerea în aplicare a Planului de acțiune al UE privind femeile, pacea și securitatea, prevenirea conflictelor, precum și progrese la nivel politic și strategic; invită UE și ONU să analizeze în continuare posibilitățile pentru o cooperare mai strânsă, în special în teatrele de operațiuni comune, în domenii precum planificarea tranziției misiunilor, acordurile de sprijin pe teren, schimbul de informații în afara zonelor de misiune și planificarea pentru situații neprevăzute în ceea ce privește COVID-19, precum și în domeniul climei și al apărării;

53. reafirmă faptul că, în pofida Brexitului, Regatul Unit este în continuare un partener strategic apropiat al UE și al statelor sale membre și că este esențial să se mențină o cooperare puternică și strânsă în domeniul apărării și al securității între UE și Regatul Unit, întrucât atât UE, cât și Regatul Unit se află în același mediu strategic și sunt vizate de aceleași amenințări la adresa păcii și securității lor; încurajează Regatul Unit să participe la misiunile și operațiunile din cadrul PSAC, la operațiunile de gestionare a crizelor, la dezvoltarea capacităților de apărare, la agențiile competente în domeniu ale Uniunii, precum și la proiectele din cadrul PESCO, fiind respectate totodată autonomia decizională a UE, suveranitatea Regatului Unit, principiul echilibrului dintre drepturi și obligații, pe baza unei reciprocități efective și cu o contribuție financiară justă și adecvată; ia act de retragerea Regatului Unit din misiunile și operațiile PSAC, la 31 decembrie 2020; solicită să se pună în aplicare rapid proceduri de înlocuire, pentru a se asigura continuitatea misiunilor și operațiunilor PSAC în situațiile în care personalul britanic are un rol semnificativ;

54. invită UE să asigure în continuare o cooperare strânsă cu forțele regionale existente precum Uniunea Africană, ECOWAS, Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN) și Consiliul Arcticii, precum și cu țări care nu fac parte din NATO, dar care au o viziune similară;

55. solicită o punere în aplicare mai sistematică a RCSONU 1325 privind WPS, deoarece au trecu 20 de ani de la adoptarea sa, precum și o întărire a agendei UE privind WPS; solicită ca chestiunile legate de gen să fie cu adevărat integrate în formularea PSAC, în special printr-un echilibru mai bun între femei și bărbați în rândul personalului și conducerii misiunilor și operațiunilor PSAC și printr-o formare specifică a personalului trimis;

56. solicită punerea în aplicare a RCSONU 2250 privind tineretul, pacea și securitatea (YPS) și integrarea semnificativă a aspectelor legate de tineret și de perspectivele tinerilor în analizele conflictelor, care stau la baza sprijinului acordat de misiunile și operațiunile PSAC; solicită să se ia măsuri la nivelul UE pentru a spori oportunitățile de participare însemnată a tinerilor la menținerea și promovarea păcii și a securității;

57. solicită UE să ia măsuri în legătură cu amenințările constante și în creștere la adresa protejării și conservării patrimoniului cultural și să combată contrabanda cu artefacte culturale, în special în zonele de conflict; constată că deposedarea societăților de patrimoniul lor cultural și de rădăcinile lor istorice le face mai vulnerabile în fața radicalizării și mai receptive la ideologiile jihadiste globale; solicită UE să elaboreze o strategie amplă pentru contracararea acestor amenințări;

Creșterea gradului de reziliență și de pregătire al Uniunii

58. este preocupat de faptul că unii actori globali și un număr tot mai mare de actori regionali eludează în mod deliberat sau încearcă să distrugă ordinea internațională bazată pe norme, multilateralismul și valorile păcii, prosperității și libertății durabile, care corespund fundamentelor pe care este construită Uniunea Europeană; ia act de faptul că pandemia de COVID-19 a scos la lumină o nouă fragilitate mondială și noi tensiuni și le-a amplificat pe cele existente; subliniază că pandemia a întărit sprijinul public pentru o Uniune care este mai puțin dependentă de restul lumii, este mai bine protejată și este capabilă să acționeze în mod independent; solicită un rol mai consistent pentru Uniunea Europeană pe scena internațională, o mai mare unitate, solidaritate și reziliență la nivel european, o politică externă cu un grad mai mare de coeziune și cu un multilateralism efectiv ca element central; salută concluziile Consiliului din iunie 2020, care pledează pentru o Uniune Europeană puternică, care să promoveze pacea și securitatea și să își protejeze cetățenii;

59. subliniază rolul important al forțelor armate în cadrul pandemiei de COVID-19 și salută asistența militară acordată autorităților civile, îndeosebi în ceea ce privește trimiterea de spitale de campanie, transportul de pacienți și livrarea și distribuirea de echipamente; consideră că această contribuție valoroasă a demonstrat necesitatea unei analize a învățămintelor extrase, pentru a întări mijloacele și capacitățile militare ale statelor membre în sprijinul mecanismului de protecție civilă al Uniunii, acesta fiind unul dintre instrumentele principale pentru situațiile de urgență, precum și în scopul asistenței umanitare; consideră, de asemenea, că, pentru a combate în mod eficace crizele sanitare, este esențial ca personalul militar medical al statelor membre să fie pregătit în vederea unor intervenții rapide; reiterează importanța asistenței reciproce și a solidarității, în conformitate cu articolul 42 alineatul (7) din TUE și cu articolul 222 din TFUE;

60. subliniază importanța mobilității militare; consideră că este necesar să se realizeze progrese și să se faciliteze mobilitatea militară deplină pe tot teritoriul UE și, prin urmare, solicită simplificarea și armonizarea procedurilor, pentru a le permite statelor membre să acționeze mai rapid, deoarece mobilitatea militară poate contribui la gestionarea crizelor civile; insistă asupra importanței de a prevedea un buget adecvat pentru proiectele de mobilitate militară; salută faptul că proiectul de mobilitate militară face parte din PESCO; insistă asupra necesității de a se crea mecanisme europene menite să faciliteze utilizarea transfrontalieră a capacităților logistice militare pentru a face față acestor situații de urgență, pentru a favoriza o coordonare, o sinergie, o solidaritate și un sprijin mai mare; insistă asupra faptului că, în perioade de pandemii și crize similare, o astfel de asistență și solidaritate ar trebui extinsă, printre altele, la țările partenere din vecinătatea imediată a UE; subliniază necesitatea de a crește gradul de pregătire al UE în domeniul chimic, biologic, radiologic și nuclear (CBRN) și capacitățile necesare conexe; subliniază necesitatea de a intensifica monitorizarea și protecția infrastructurii vitale și critice, în special a cablurilor de internet submarine din fibră optică;

61. consideră că este important să se asigure o legătură mai bună între aspectele interne și cele externe ale politicilor UE, pentru a se garanta că politicile UE acționează în direcția realizării obiectivelor politicii externe și de securitate comune, inclusiv a politicii energetice a UE;

62. consideră că securizarea tuturor punctelor vulnerabile ale Uniunii Europene este esențială pentru o apărare comună eficientă a cetățenilor europeni; constată cu îngrijorare creșterea activităților de militarizare a peninsulei Crimeea și a încercărilor Federației Ruse de a destabiliza regiunea Mării Negre, fapt ce a condus la o recunoaștere, în cadrul Summit-ului NATO din Țara Galilor din 2014, a vulnerabilității flancului estic al Alianței Nord-Atlantice; solicită UE să recunoască vulnerabilitatea statelor membre din Estul Europei, ca un mijloc de a consolida apărarea europeană, și să dezvolte, împreună cu NATO, o strategie cuprinzătoare de securizare și apărare a flancului estic;

Combaterea și prevenirea în mod proactiv a amenințărilor hibride

63. salută ansamblul de priorități și de orientări adoptate pentru cooperarea UE în domeniul combaterii amenințărilor hibride și al întăririi rezilienței în fața acestor amenințări, inclusiv combaterea dezinformării, a războaielor hibride, a spionajului, a informațiilor false și a propagandei, precum și crearea unui sistem de alertă rapidă pentru a înlesni cooperarea cu G7 și NATO; invită UE și pe statele sale membre să dezvolte și să întărească securitatea sistemelor sale de informare și comunicare, inclusiv canalele de comunicare securizate; subliniază importanța și caracterul stringent al întăririi de către UE a comunicării sale strategice și al investițiilor în acestea, iar capacitățile sale trebuie să devină mai reziliente, pentru a combate și descuraja ingerințele străine care amenință sistemul său democratic, suveranitatea sa și cetățenii săi; subliniază rolul important al grupului operativ East StratCom și recunoaște importanța activității desfășurate în cadrul proiectului EU vs. Disinfo și solicită sprijin bugetar și politic suplimentar pentru a îmbunătăți în continuare capacitatea acestuia de a contracara dezinformarea și a informa cu privire la acțiunile și politicile UE;

64. subliniază necesitatea stringentă ca UE să se doteze cu o strategie mai eficace pentru a depista și contracara în mod proactiv campaniile de dezinformare agresive și răuvoitoare îndreptate împotriva sa, create de state terțe și de actori nestatali; subliniază necesitatea de a se reexamina mandatul echipei de comunicare strategică din cadrul SEAE pentru ca aceasta să poată reacționa la ingerințele străine și să poată implica specialiști pentru verificarea faptelor, cercetători, start-up-uri și organizații ale societății civile; insistă asupra necesității de a asigura personal și finanțare suficiente tuturor serviciilor UE care se ocupă de ingerințele străine și dezinformare, pentru a identifica, a investiga și a combate mai bine încercările de intervenție în procesele democratice ale UE sau în acțiunile UE din străinătate; subliniază că este important să se coopereze și să se acorde asistență țărilor partenere, în special în vecinătatea imediată a UE, în eforturile lor de abordare și combatere a ingerințelor străine, în special a dezinformării și a propagandei, deoarece, în multe cazuri, aceste acte vizează să devieze aceste țări de pe calea reformelor pro-democratice și să atace valorile și idealurile europene;

65. salută adoptarea de către Consiliu a unei decizii care, pentru prima dată, permite UE să impună măsuri restrictive specifice pentru a descuraja și a răspunde la atacurile cibernetice care constituie o amenințare externă pentru UE sau pentru statele sale membre, inclusiv atacurile cibernetice împotriva statelor terțe sau a organizațiilor internaționale, și să impună sancțiuni persoanelor sau entităților responsabile de atacuri cibernetice; subliniază necesitatea de a îmbunătăți sistemul de restricționare bazat pe vize ca parte a mecanismului de sancțiuni al UE, prin utilizarea procedurilor de acordare a vizelor biometrice pentru a împiedica entitățile angajate într-un război hibrid să se deplaseze în UE sub o identitate falsă; scoate în evidență necesitatea stringentă de a integra în continuare aspectele cibernetice în sistemele UE de gestionare a crizelor; subliniază că o cooperare mai strânsă în ceea ce privește prevenirea și combaterea atacurilor cibernetice este esențială în această perioadă de vulnerabilitate deosebită pentru a promova securitatea și stabilitatea internațională în spațiul cibernetic; salută progresele semnificative realizate în acest sens de proiectul privind Echipa de răspuns rapid în domeniul cibernetic din cadrul PESCO; solicită, în acest sens, consolidarea sprijinului acordat Agenției Uniunii Europene pentru Securitate Cibernetică (ENISA) și o coordonare strânsă cu Centrul de excelență pentru cooperare în domeniul apărării cibernetice al NATO; solicită o coordonare crescută la nivelul UE în ceea ce privește stabilirea identificării colective pentru incidentele cibernetice răuvoitoare, precum și o cooperare mai strânsă cu organizațiile internaționale și cu țările care împărtășesc aceeași viziune; este deosebit de îngrijorat de detectarea continuă a atacurilor cibernetice și a intruziunilor de mică anvergură în sistemele de infrastructuri critice, care rămân inactive, dar care pot avea un impact considerabil; îndeamnă statele membre să prevadă redundanțe în sistemele lor de infrastructură critică, cum ar fi cele pentru producerea de energie electrică și pentru comunicațiile strategice, la toate nivelurile;

66. recunoaște importanța crescândă a capacităților cibernetice și automatizate de colectare a informațiilor și subliniază că acestea prezintă amenințări pentru toate statele membre și pentru toate instituțiile UE; îndeamnă toate instituțiile UE și toate statele membre să continue să își îmbunătățească tehnologiile cibernetice și automatizate și încurajează o mai bună cooperare în domeniul acestor progrese tehnologice;

67. subliniază importanța realizării unor capacități de calcul cuantic și subliniază necesitatea consolidării cooperării dintre UE și SUA în acest domeniu pentru a se garanta faptul că calculul cuantic este realizat în primul rând în rândul partenerilor care au relații pozitive și urmăresc aceleași obiective;

68. remarcă importanța tot mai mare a securității spațiului și a sateliților; subliniază importanța Centrului Satelitar al Uniunii Europene și însărcinează agenția să analizeze și să prezinte un raport privind siguranța și/sau vulnerabilitățile sateliților UE și ai statelor membre în fața deșeurilor spațiale, a atacurilor cibernetice și a atacurilor directe cu rachete;

Dotarea Uniunii cu mijloacele necesare pentru punerea în aplicare a PSAC

69. subliniază că sunt necesare resurse financiare, personal și active suficiente pentru a se garanta faptul că Uniunea are puterea și capacitatea de a promova pacea și securitatea în interiorul frontierelor sale și în lume; invită statele membre să dea dovadă de voință politică și de a se ridica la nivelul ambițiilor europene în domeniul apărării și de a-și îndeplini angajamentele;

70. regretă actuala lipsă de ambiție a Consiliului European în ceea ce privește alocările prevăzute în cadrul financiar multianual (CFM) pentru inițiativele în materie de securitate și apărare; îndeamnă Comisia să prezinte și să pună în aplicare un program de lucru strategic ambițios pentru Fondul european de apărare (atât pentru cercetare, cât și pentru alte aspecte), care să vizeze consolidarea acțiunilor de colaborare și a cooperării transfrontaliere în întreaga Uniune și pentru mobilitatea militară, pentru a ajuta statele membre să acționeze mai rapid și mai eficace, inclusiv prin finanțarea infrastructurii de transport cu dublă utilizare și prin simplificarea formalităților diplomatice și a normelor vamale; invită UE să își construiască propriul sistem de apărare antibalistică, precum și un sistem de apărare strategică a aerului integrat și stratificat, conceput să combată și rachetele hipersonice; reamintește că cetățenii europeni au solicitat în mod clar și consecvent Uniunii să își consolideze rolul în asigurarea unei stabilități și securități sustenabile, iar acest lucru poate fi realizat numai dacă sunt puse la dispoziție mijloacele financiare necesare și prin intermediul unui CFM ambițios în domeniul acțiunii externe și al apărării;

71. avertizează cu privire la pericol asociat unei finanțări insuficiente în CFM a inițiativelor europene din domeniul apărării, combinată cu reducerea semnificativă și necoordonată a bugetelor naționale de apărare ca urmare a crizei provocate de COVID-19; subliniază că statele membre trebuie să aloce resursele financiare necesare la nivel național pentru ca Uniunea să poată acționa ca un actor global pentru pace; în acest sens, împărtășește evaluarea Curții de Conturi Europene potrivit căreia „statele membre ale UE sunt departe de a avea capabilitățile militare de care au nevoie pentru a corespunde nivelului de ambiție militară al UE”;

72. reamintește că, deși proiectele și inițiativele comune de apărare europene au un rol esențial în remedierea deficiențelor în materie de C&D din domeniul apărării, în punerea în comun a resurselor și în eforturile de coordonare, cea mai mare parte a activelor de apărare utilizate pentru misiunile PSAC continuă să fie produse de statele membre și plătite din bugetele naționale de apărare;

73. îndeamnă statele membre să își respecte angajamentul formal la nivelul Consiliului și să își asume responsabilitatea pentru deciziile lor în cadrul Consiliului de a trimite misiuni civile și militare, punând la dispoziția Uniunii personalul și capacitățile necesare pentru a atinge obiectivele pe care le-au convenit în unanimitate, îndeplinindu-și, astfel, angajamentul față de o Uniune Europeană mai securizată;

74. evidențiază valoarea participării internaționale la misiunile și operațiile PSAC ca o consolidare a capabilităților europene și solicită o punere în aplicare mai riguroasă a acordurilor-cadru de participare existente care încurajează caracterul colectiv al contribuțiilor la pace și securitate;

75. ia act de activitatea importantă desfășurată de SatCen UE și subliniază că Uniunea trebuie să dispună de resurse adecvate în domeniul imaginilor spațiale și al colectării de informații; subliniază că SatCen UE ar trebui să beneficieze de finanțare structurală din partea Uniunii pentru a-și menține contribuțiile la acțiunile Uniunii, în special pentru a furniza imagini prin satelit de înaltă rezoluție în sprijinul misiunilor și operațiilor PSAC;

Stabilirea unei agende ambițioase a UE pentru controlul global al armelor, pentru neproliferare și dezarmare

76. își exprimă îngrijorarea cu privire la actualele amenințări la adresa valorilor internaționale și a statului de drept și cu privire la posibila erodare în viitor a sistemului mondial de neproliferare și dezarmare; se teme că nerespectarea, neprelungirea sau retragerea din tratatele principale de control al armamentelor ar afecta grav regimurile internaționale de control al armamentelor care au asigurat stabilitatea timp de decenii, ar submina relațiile dintre statele care dețin arme nucleare și ar reprezenta o amenințare directă la adresa securității europene, în special în ceea ce privește absența unor norme de reglementare și reducere a armelor nucleare tactice și a celor cu rază scurtă și medie de acțiune, și ar putea duce la o nouă cursă a înarmării nucleare; subliniază nevoia urgentă de a se restabili încrederea transfrontalieră;

77. ia act cu îngrijorare de normalizarea unei retorici periculoase privind utilitatea armelor nucleare; reafirmă faptul că pacea și securitatea internaționale sunt consolidate într-o lume lipsită de existența sau proliferarea armelor nucleare și că dezarmarea nu înseamnă doar o reducere a numărului de focoase active, ci și o reducere a rolului militar și politic atribuit acestui tip de arme;

78. își reafirmă sprijinul deplin pentru angajamentul UE și al statelor sale membre față de TNP, ca piatră de temelie a regimului de neproliferare și de dezarmare nucleară; își reiterează apelurile la o poziție comună solidă a UE înaintea conferinței, care să solicite adoptarea unor măsuri concrete și eficiente în cadrul celei de a 10-a Conferințe de reexaminare a TNP, care ar constitui un element-cheie pentru menținerea stabilității strategice și prevenirea unei noi curse a înarmării;

79. își exprimă din nou regretul profund cu privire la retragerea SUA și a Federației Ruse din Tratatul privind forța nucleară cu rază medie de acțiune (INF); observă că Rusia este responsabilă de invalidarea tratatului, deoarece a încălcat sistematic prevederile acestuia; își exprimă temerea că prăbușirea tratatului ar putea duce la escaladarea tensiunilor și la intensificarea amenințărilor și riscurilor nucleare și militare, punând în pericol viitorul regimurilor de control al armamentelor; subliniază că se opune categoric unei noi curse a înarmării între SUA și Federația Rusă, având în vedere consecințele sale potențiale pentru Europa și pentru remilitarizarea teritoriului european; îndeamnă Consiliul și pe VP/ÎR să lanseze o inițiativă condusă de UE pentru a promova transformarea Tratatului INF într-un tratat multilateral;

80. reamintește că un control internațional eficace al armelor, dezarmarea și regimurile de neproliferare reprezintă o piatră de temelie a securității și stabilității mondiale și europene;

81. îndeamnă SUA și Federația Rusă să realizeze noi progrese în negocierile privind prelungirea noului Tratat START, care urmează să expire în februarie 2021; consideră că prelungirea tratatului ar oferi ambelor state semnatare mai mult timp pentru a purta negocieri în vederea ajungerii la un nou instrument de control al armelor; solicită implicarea imediată a altor state, în special a Chinei, în toate tratatele existente (cum ar fi NEW START, INF și Tratatul „Cer Deschis”) sau în viitoarele negocieri privind instrumentele de control al armelor nucleare;

82. regretă punerea în aplicare selectivă de către Rusia a obligațiilor care îi revin în temeiul Tratatului „Cer deschis”; își exprimă profundul regret cu privire la decizia luată de SUA de a se retrage din Tratatul „Cer Deschis”, un instrument important de control al armamentelor care a contribuit la instaurarea unui climat de încredere și la dotarea statelor mai mici cu o capacitate prețioasă de monitorizare și verificare a activităților militare ale vecinilor lor; le solicită celorlalți semnatari să continue punerea în aplicare a tratatului, asigurând în același timp caracterul funcțional și util al acestuia; invită SUA să își anuleze decizia de a se retrage din Tratatul „Cer deschis”;

83. salută contribuția financiară a UE la proiectele și activitățile Organizației pentru Interzicerea Armelor Chimice (OIAC); salută adoptarea de către Consiliu a unui regim de sancțiuni orizontale pentru a face față utilizării crescânde și proliferării armelor chimice; condamnă utilizarea recentă a armelor chimice și consideră că lipsa de răspundere pentru astfel de incidente subminează normele internaționale împotriva armelor chimice; solicită UE să ia inițiativa în soluționarea problemei impunității în cazul utilizării armelor chimice și să găsească modalități de consolidare a OIAC, astfel încât să se asigure o identificare rapidă și exactă și mecanisme de răspuns eficace; solicită UE să își continue eforturile de combatere a proliferării și utilizării armelor chimice și să sprijine interzicerea la nivel mondial a armelor chimice, astfel cum se stipulează în Convenția privind armele chimice (CWC);

84. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la tentativa de asasinare a liderului proeminent al opoziției ruse, Alexei Navalnîi cu ajutorul unui agent neurotoxic interzis care, în temeiul Convenției privind armele chimice, este considerată a fi o utilizare a unei arme chimice și, ca atare, reprezintă o încălcare gravă a normelor internaționale; solicită o anchetă internațională independentă cu privire la acest caz; salută decizia Consiliului de a impune sancțiuni pentru a-i trage la răspundere pe toți cei răspunzători pentru otrăvire;

85. îi solicită VP/ÎR să prezinte propuneri de întărire a cunoștințelor specializate disponibile în domeniul neproliferării și al controlului armamentelor în UE și să se asigure că Uniunea joacă un rol important și constructiv în dezvoltarea și întărirea eforturilor mondiale de neproliferare și control al armelor bazate pe norme, precum și a arhitecturii dezarmării; salută, în acest sens, numirea unui nou trimis special pentru dezarmare și neproliferare; este conștient de faptul că sunt necesare de urgență noi acorduri internaționale în domeniul controlului armelor; afirmă că, în contextul acțiunilor de descurajare nucleară, dezvoltarea de rachete hipersonice poate submina principiile distrugerii asigurate reciproc și, prin urmare, solicită un tratat la nivel mondial, inițiat de UE, privind controlul armamentului în ceea ce privește utilizarea, raza de acțiune, viteza, doctrina, inspecția privind sarcinile utile nucleare și plasarea în apropierea coastelor a unor sisteme de arme hipersonice;

86. își reiterează angajamentul deplin față de menținerea unor regimuri internaționale eficace de control al armamentelor, de dezarmare și de neproliferare, ca piatră de temelie a securității globale și europene; subliniază sprijinul său deplin față de activitatea Biroului ONU pentru probleme de dezarmare și față de Agenda ONU pentru dezarmare; își reafirmă angajamentul de a urma politici care să ducă la reducerea tuturor arsenalelor nucleare;

87. salută concluziile Consiliului privind revizuirea Poziției sale comune 2008/944/PESC din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar ([13]); este ferm convins că, întrucât UE este din ce în ce mai ambițioasă în domeniul apărării, este nevoie de o mai mare convergență, transparență și consecvență în politicile statelor membre privind exportul de arme, precum și de consolidarea controlului public; invită statele membre să ajungă la o interpretare uniformă a Poziției comune, să respecte pe deplin cele opt criterii și, mai ales, să pună în aplicare cu strictețe criteriul 4 privind stabilitatea regională și să oprească exporturile de echipamente militare care ar putea fi utilizate împotriva altor state membre; salută eforturile depuse pentru a crește transparența și controlul public și parlamentar asupra exporturilor de arme; solicită să se depună eforturi comune pentru a îmbunătăți evaluările riscurilor, controalele utilizatorilor finali și verificările post-transfer;

88. îndeamnă statele membre să respecte Codul de conduită al UE privind exporturile de armament; repetă că se impune stricta aplicare de către toate statele membre a normelor prevăzute în Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului; reamintește că statele membre s-au angajat să ia poziții naționale riguroase în politica lor de export de armament către Turcia, în temeiul dispozițiilor Poziției comune 2008/944/PESC, inclusiv să aplice strict criteriul nr. 4 privind stabilitatea regională; își reiterează apelurile adresate VP/ÎR ca, atât timp cât Turcia își continuă actualele acțiuni unilaterale și ilegale în estul Mării Mediterane, care încalcă suveranitatea vreunui stat membru al UE (în special a Greciei și Ciprului) și dreptul internațional, și nu se angajează într-un dialog bazat pe dreptul internațional, să introducă o inițiativă în Consiliu pentru ca toate statele membre ale UE să suspende exportul de arme pentru toate tipurile de echipamente militare, inclusiv armament, arme pentru produse cu dublă utilizare și know-how către Turcia, în conformitate cu poziția comună;

89. salută activitățile UE menite să sprijine universalizarea Tratatului privind comerțul cu arme și invită toate țările mari exportatoare de arme să îl semneze și să îl ratifice cât mai curând posibil;

90. observă că evoluțiile tehnologice din domeniul IA prezintă noi dificultăți de ordin etic; solicită ca UE să preia inițiativa în cadrul eforturilor mondiale de stabilire a unui cadru de reglementare cuprinzător pentru a garanta un control uman eficace asupra funcțiilor critice de selecție și atacare a obiectivelor în dezvoltarea și utilizarea armelor bazate pe IA; le cere ÎR/VP, statelor membre și Consiliului European să adopte o poziție comună față de sistemele de arme autonome care să asigure un control uman eficace asupra funcțiilor critice ale sistemelor de arme; insistă să se lanseze negocieri internaționale cu privire la o definiție comună și la un cadru de utilizare a armelor cu un anumit grad de autonomie și solicită să fie adoptat un instrument obligatoriu din punct de vedere juridic care să interzică armele autonome letale fără un control uman eficace;

91. solicită ca UE să preia inițiativa în cadrul eforturilor mondiale de instituire a unui sistem global cuprinzător și eficace de control al armamentului, care să vizeze proliferarea tehnologiilor pentru rachete și vehicule de luptă fără pilot;

Asigurarea controlului democratic, a legitimității și a implicării incluzive

92. subliniază că Parlamentul trebuie să abordeze în mod consecvent toate aspectele legate de apărare; solicită ca mandatul Subcomisiei pentru securitate și apărare să fie reevaluat și extins, având în vedere numărul tot mai mare de inițiative în domeniul apărării la nivelul UE și crearea Direcției Generale „DEFIS” în cadrul Comisiei;

93. salută schimburile periodice de opinii cu VP/ÎR cu privire la chestiuni legate de PSAC și invită VP/ÎR să se asigure că punctele de vedere ale Parlamentului sunt luate în considerare în mod corespunzător; subliniază necesitatea de a asigura informări periodice din partea reprezentanților speciali ai UE, a trimișilor speciali și a comandanților misiunilor și operațiunilor; consideră că Parlamentul ar trebui să fie consultat în prealabil cu privire la planificarea strategică pentru misiunile PSAC, modificarea mandatelor acestora și planurile de a le pune capăt; solicită implementarea deplină a articolului 36 din TUE;

94. subliniază necesitatea de a dezvolta o cooperare din ce în ce mai strânsă în materie de PSAC cu parlamentele naționale, pentru a asigura o mai mare responsabilitate, transparență și control;

95. reiterează importanța îmbunătățirii instrumentelor aflate la dispoziția societății civile, pentru a asigura implicarea eficace și substanțială a acesteia în procesul de formulare a politicilor din domeniul apărării și în supravegherea efectivă a acestora;

([13]) JO L 335, 13.12.2008, p. 99.

o

o o

96. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului European, Consiliului, Comisiei, Vicepreședintelui Comisiei / Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, Secretarului General al ONU, Secretarului General al NATO, agențiilor UE din domeniul securității și apărării, precum și parlamentelor naționale ale statelor membre.